

Jeg vil bare holde fast i, at forpligtelsen, både til personlig hjælp og til praktisk hjælp, påhviler den enkelte kommunalbestyrelse. Det kan der ikke være tvivl om.

Er der nogen steder, hvor man oplever, at kommunalbestyrelsen ikke lever op til loven, ja, så må sagen jo rejses ad de normale kanaler.

Aase D. Madsen (DF):

Så må jeg vende tilbage til den artikel, som jeg refererer til i mit spørgsmål, og der står her – og det er borgmestre og politikere, der har udtalt det – i Politiken:

Den glidende udvikling fra den praktiske bistand til personlig hjælp får en række kommuner til at pege på, at kommunerne dybest set burde afskaffe den praktiske hjælp og koncentrere kræfterne om den personlige hjælp til de svageste ældre.

Det siger 30 borgmestre. Er der så ikke en lille klokke, der ringer for ministeren om, at det jo netop er det, man er i gang med i øjeblikket? 35.000 er rigtig mange timer.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Der er mange borgmestre, som siger mange ting. Derfor synes jeg egentlig også, fru Aase D. Madsen skal være glad for det, jeg indledningsvis startede med klart at tilkendegive, nemlig at regeringen ikke har nogen planer om at ændre kommunens forpligtelse til både at tage sig af det praktiske og det personlige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 277

18) Til socialministeren af:

Aase D. Madsen (DF):

»Finder ministeren det acceptabelt, at borgmestrene lægger op til, at den principielle fordeling af ressourcerne mellem de to grupper ældre skal vente, til valgkampen er overstået, således at de pårørende i højere grad skal klare de praktiske opgaver, eller at der indføres brugerbetaling for dele af hjemmehjælpen?«

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Som jeg tror det vil være spørgeren bekendt, skal afgørelsen om personlig og praktisk hjælp ske ud fra ikke blot en konkret, men også en individuel vurdering af den enkelte ansøgers behov. I vurderingen af behovet skal der tages hen-

syn til husstandens sammensætning, herunder til fordeling af de praktiske opgaver mellem husstandens medlemmer, og der kan ikke stilles krav om, at pårørende eller andre uden for husstanden bidrager til at løse de nødvendige praktiske opgaver i hjemmet.

Vedrørende spørgsmålet om brugerbetaling for dele af hjemmehjælpen kan jeg oplyse, at der ikke, som jeg lige omtalte før, er nogen hjemmel til at opkræve betaling for varig hjælp, hverken personlig pleje eller praktisk bistand.

Regeringen har, som også sagt før, ingen planer om at fremsætte forslag, som ændrer det.

Aase D. Madsen (DF):

Mener ministeren ikke, at det er utrolig kynisk, når borgmestrene, som jeg også refererer til, nu tilsyneladende udtaler til Politiken, at man ikke vil røre ved det her kildne spørgsmål før kommunalvalget. Det kan man jo så tage op, når nu man sidder fast på taburetterne efter 4 år.

De udtaler også, at kommunerne jo dybest set burde afskaffe den praktiske service og koncentrere kræfterne om de svage ældre, som jeg også refererede til før.

Men er det ikke et dystert perspektiv? Det er jo ikke en hr. hvem som helst, der har udtalt alt det her. Det er jo ministerens partifælle, der er formand for Kommunernes Landsforenings Socialpolitiske Udvalg, Vagn Ry. Så jeg vil da gerne høre, om ikke ministeren har en lille bemærkning til det, der er blevet udtalt.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Hvis jeg skulle forholde mig til alle de politikere, jeg synes er kyniske, så tror jeg, jeg kunne få nok at gøre. Jeg kan godt få øje på nogle, skal jeg understrege. Og jeg har sådan set kun at sige til det, at vi har et demokrati, som jo fungerer, og netop når det gælder de kommunale og amtskommunale råd, har vælgerne en chance inden så lang tid, allerede nu her den 20. november.

Birthe Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at sige til ministeren: Det er faktisk ret alvorligt, at nogle fra Socialdemokratiet også udtaler den slags ting til pressen. Det gør de ældre utroligt urolige. Og jeg kunne godt tænke mig til at spørge ministeren, om ministeren vil svinge krabasken over de socialdemokratiske borgmestre, der tillader sig at udtale sig omkring den slags ting, for det er nu engang socialministeren, der har ansvaret på det her område. Og jeg synes, det er utilstedeligt, at så-